

Рафаилъ Поповъ

Първите лъкари—хирурзи¹⁾

Това, което ще разкажемъ, ставаше преди около 5000 години.

Около огнището се довършващо обѣдът на пещерното семейство. Всички имаха весело настроение, защото напълно задоволиха глада си. Това бѣше единъ отъ рѣдките обѣди.

Младиятъ момъкъ, разказвайки приключенията си, преживѣни въ време на лова, внезапно се повали.

Млади и стари, изплашени, скочиха и напустнаха пещерата, като оставиха момъка да се гърчи на земята. Майка му бързо се притече къмъ близката пещера. Тамъ обитаваше единъ магьосникъ, чиято слава отдавна се носѣше въ околността. Тя надаваше викъ и искаше неговата помощъ.

Но въ какво се състоеше работата? Случи се това, което не веднажъ се случваше. Младежътъ отъ детинство страдаше отъ болки въ главата и припадъкъ, нареченъ *епилепсия*. И винаги, когато падаше въ несъзнание, посиняваше и почваше да се гърчи съ запънени уста, и тогава всички бѣгаха отъ него. Защо? Както въ днешно време полудивитъ племена, така и предисторическиятъ човѣкъ, е вѣрвалъ, че всѣка болестъ се дължи на нѣкакъвъ зълъ духъ, който по незнайни пѫтища влиза въ тѣлото на човѣка, почва да го гризе, и съ това причинява болки. Въ дадения случай злиятъ духъ се е промъкналъ въ тѣлото на момъка и му причинява необикновени страдания. Но злиятъ духъ може да из-

¹⁾ Хирургъ — лъкаръ, който лъкува чрезъ рѣзане (прави операции).